

HẠNH - PHÚC

HẠNH - PHÚC

Em thấy đấy: vì sao anh đã quyết
Chọn đưa em về giới-thiệu gia-đình?
Dù sau gót những tình yêu tha-
thiết

Của bao cô hy-vọng chiêm tìm mình!

Từ dạo ấy lòng anh mang mãi hận
Bị không làm tha-mãn mọi tình
yêu,

Với ý nghĩ: biết bao người oán giận
Mình đong-đưa như gió sớm, mây
chiều!

Đời thắm đẹp nhờ muôn hương vạn
sắc;

Một cánh hoa khôn dệt nổi xuân
vàng!

Anh biết thế nên lòng anh thực-mặc

Thương bao cô một lệ ướn hai hàng.

Nhưng nghĩ lại: lòng tham vô-giới-hạn,

**Túi hẹp nông khôn nhót hót kho
trời!**

**Anh đã chọn một riêng em làm bạn,
Các cô kia đành lìa mộng chung đời!**

**Như thế đó, tình anh như thế đó,
Em biết không? em có hiểu cho
không?**

**Chọn một đóa đò buồm là cò bó
Vì anh tin em sắc thắm, hương nồng.**

**Em đã thấy vai trò em hệ-trọng:
Một bông hoa đại diện cò mùa hoa ?
Anh sung-sướng, anh tràn-trề hy-
vọng;**

Em, em ơi, đừng đò mộng phai nhòa!

Em hãy quyết cùng anh xây tò ăm,

Dù chông-gai, dù bão-t^u ngang trời;
Xây cho trọn một túp l^u hoa g^m
Từ hôm nay cho đⁿ lúc xa đời .

Vì đ^t nước ch^u thanh-bình thịnh-
vượng

Khi dân-nhân xã-hội được vui hòa,
Mà họ-mạc xóm-gi^ung là viⁿ-tượng
C^a gia đình xây dựng giữa hai ta!

17-01-1955

THANH-THANH